

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี กล่าวในรายการคืนความสุขให้คนในชาติออกอากาศทาง โทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจแห่งประเทศไทย วันศุกร์ที่ 13 พฤษภาคม 2559 เวลา 20.15 น.

พิธีกร: สวัสดีค่ะ ขอนำท่านผู้ชมเข้าสู่รายการคืนความสุขให้คนในชาติ ในสัปดาห์นี้นะคะท่านนายกรัฐมนตรีมี เรื่องราวดีๆ แล้วก็มีหลายประเด็นค่ะ ที่จะมาพูดคุยทำความเข้าใจกับพี่น้องประชาชนค่ะ ในเวลานี้ท่าน นายกรัฐมนตรีอยู่กับดิฉันแล้วค่ะ สวัสดีค่ะท่านนายกรัฐมนตรีค่ะ

นายกรัฐมนตรี: สวัสดีครับ

พิธีกร: เป็นประจำทุกสัปดาห์นะคะในช่วงตอนต้นของรายการนะค่ะท่านนายกรัฐมนตรีมีเรื่องราวดีๆที่จะมา บอกเล่าให้พี่น้องประชาชนฟังค่ะ ในสัปดาห์นี้ท่านนายกรัฐมนตรีมีเรื่องอะไรมาเล่าให้ฟังบ้างคะ พวกเราไม่ ทราบว่า วันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีอยากจะกล่าวถึงเรื่องอะไรบ้างคะ

นายกรัฐมนตรี: วันนี้มีหลายเรื่องนะ ทั้งเรื่องดี เรื่องไม่ดีก็อยากให้เป็นการพูดคุยกันมากกว่านะ จะได้ไม่เครียด กัน ในเรื่องแรกที่เราอยากคุยด้วยกันคือ นักเรียนมัธยม 8 คน ได้ไปร่วมการแข่งขันฟิสิกส์โอลิมปิกระดับทวีป เอเชีย ครั้งที่ 17 ประจำปี พ.ศ.2559 ที่ฮ่องกง ประเทศจีน คิว่า 2 เหรียญทอง 3 เหรียญทองแดง 3 เกียรติคุณ ประกาศ และอีกคนที่สองคือนางสาวเอริยา จุฑานุกาล ที่เรียกว่า โบรม ได้แชมป์ แอล พี จี เอทัวร์ ณ ประเทศ สหรัฐอเมริกา ในรายการแข่งขันระดับโลก อายุยังน้อยอายุ 20 ปี แล้วอยากจะบอกอีกอย่างคือว่าปีนี้เป็นปี ทองของนักกีฬาไทย จะเห็นได้ว่า ได้รางวัลในการแข่งขันในต่างประเทศ เหรียญทอง เหรียญเงิน เหรียญ ทองแดง บ้าง ในส่วนของกีฬาระดับโลก กีฬาอาชีพก็ได้รางวัลมาหมดนะ ผมคิดว่าเป็นที่น่ายินดีนะ แบดมินตัน ด้วยใช่ไหม มีอะไรอีกล่ะเดี๋ยวจะไม่กล่าวถึงเขา จะน้อยใจ ยิ่งปีนเป่าบิน แล้วก็นกยกรน้ำหนัก ไซ้ไหมนะ ก็เป็น กำลังใจให้นักเรียน นักกีฬา ผู้แทนประเทศไทยทุกคนนั้น ได้ช่วยกันในการสร้างชื่อเสียง แล้วก็ขอให้ประสบความสำเร็จในทุกๆ เรื่องที่เข้าทำการแข่งขัน การเรียนหนังสือด้วยนะ

อีกอย่างก็ใกล้เปิดเทอมแล้ว ก็อยากจะแนะนำเด็กและเยาวชนไทย ทุกคนก็ต้องตั้งใจเรียน วันนี้เรากำลัง ปฏิรูปการศึกษาระยะที่ 1 อยู่ แล้วก็ถ้าเป็นนักกีฬาก็ต้องขยันฝึกซ้อม แล้วเรียนหนังสือไปด้วยอีก ก็เป็น กิจกรรมที่หนักพอสมควร ประเด็นที่สองก็คือในเรื่องของนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ผมได้รับรายงานมาว่า ก็ได้รับความสนใจมากขึ้น ดีขึ้น เป็นที่พึงพอใจของทั้งครูและนักเรียน เราต้องช่วยค้นหาความถนัด ความสามารถ และความสนใจของตนเองว่าเราชอบอะไร เราอยากเป็นอะไร เราจะได้สนใจให้ถูกทางตั้งแต่ต้น จะได้มีการพัฒนาตนเองไปสู่ความสำเร็จ สมหวัง แล้วก็ก็เป็นไปตามความฝันของแต่ละคน

พิธีกร: ค่ะ เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วนะคะว่าในช่วงนี้ประเทศของเราประสบปัญหามากมาย ทั้งปัญหาใหญ่ ปัญหาเล็ก แล้วก็ตั้งแต่รัฐบาลและ คสช. เข้ามานี้ก็แก้ไขปัญหาเหล่านั้นไปหลายเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง การจมน้ำ การบริหารจัดการน้ำ แก้ไขโครงสร้างทางเศรษฐกิจ แต่อีกข้อหนึ่งนี่ที่เป็นปัญหาสำคัญคือ “ปัญหา ด้านการเกษตร ” เพราะว่าประเทศเราเป็นประเทศเกษตรกรรม แล้วปัญหานี้แหละค่ะหมักหมมมายาวนาน อยากทราบว่าท่านนายกรัฐมนตรีมีแนวคิดที่ว่า ปัญหานี้แก้ไขยาก – ง่าย อย่างไร แล้วก็พี่น้องเกษตรกร จะ ช่วยร่วมมือกับรัฐบาลได้อย่างไรบ้างคะ

นายกรัฐมนตรี: สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ผมขอคือขอความเข้าใจแล้วก็มีความอดทน ความพยายามในการที่จะ ร่วมมือกัน ในการที่จะแก้ไขปัญหาต่างๆ เหล่านั้นให้ได้อย่างเป็นรูปธรรม แล้วก็โดยเร็ว ยั่งยืน รัฐบาลเองก็

พยายามจะทำทุกอย่าง ทุกวิถีทาง ไม่ว่าจะในเรื่องของการจัดระเบียบการใช้น้ำ ให้มีการรีไซเคิลน้ำจากโรงงานอุตสาหกรรม มาใช้ประโยชน์ทางภาคการเกษตรด้วย ในเรื่องการลดต้นทุน ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการปลูกพืช มีการทำ Agri Map ออกมา แล้วก็มีมาตรการหลายมาตรการที่ให้การช่วยเหลือ ทั้งในเรื่องของเงินทุน เมล็ดพันธุ์ ในเรื่องของเครื่องไม้เครื่องมือในการทำไร่ทำนา แล้วก็กฎหมายที่เกี่ยวกับเรื่องของการทวงถามหนี้ อะไรต่างๆเหล่านี้ กำลังดูแลในเรื่องของการให้เช่าที่นาว่าจะทำอย่างไร จะไม่มีราคาแพงเอาเปรียบชาวไร่ชาวนามากเกินไป

สิ่งที่เราสรุปมาได้แล้วในขณะนี้ก็คือว่า ทุกอย่างมีความก้าวหน้าตามลำดับ ถึงแม้ว่าจะไม่ทันใจอยู่บ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ทันใจผม เพราะประชาชนเดือดร้อน แต่สิ่งที่ผมสรุปได้ว่าส่วนหนึ่ง ประชาชนยังไม่เข้าใจ อาจจะไม่เชื่อฟังรัฐ ไม่เชื่อฟังรัฐบาล เพราะไม่เคยทำอะไร แล้วก็บางทีก็มีคนไม่หวังดีไปบิดเบือนพูดให้เสียหาย จนกระทั่งชาวบ้านไม่มั่นใจ เพราะการที่เราเคยชินกับการปลูกพืชแบบเดิมๆ ใช้น้ำมากๆ หรือปลูกพืชโดยที่มุ่งหวังแต่เพียงให้ราคาสูงขึ้น ทั้งๆ ที่เป็นไปไม่ได้ เพราะ Demand กับ Supply ไม่ตรงกัน ไม่พอเหมาะพอสมกัน แล้วที่ผ่านมาก็อาจจะมี การช่วยเหลือด้วยเงิน เล็กๆ น้อยๆ บ้าง อะไรบ้าง ซึ่งไม่ยั่งยืนหรือการรับเรื่องการจำหน่ายข้าว ที่ผ่านมาก็มีปัญหาอยู่ใช้ไหม ทุกคนก็ทราบดี การประกันราคาข้าวก็เหมือนกัน ทั้งหมดผมว่าไม่ใช่วิธีการแก้ปัญหาที่ยั่งยืน อาจจะเป็นประชานิยมอาจจะดีบ้างไม่ดีบ้างแต่ผมคิดว่าเป็นการแก้ปัญหาฉาบฉวย เป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ ต้องดูต้นเหตุว่าสาเหตุเกิดจากอะไร ตั้งแต่เริ่มการลงทุนปลูกพืชเลยเหล่านี้ การเตรียมดิน อะไรต่างๆ เราต้องเข้าไปช่วยเขา ที่นี้การไปช่วยเขาจะทำอย่างไร ถ้าไปช่วยโดยไม่รวมกลุ่มกัน เข้าไปช่วยโดยเป็นรายๆ ไปทำไม่ได้หรือครับ ก็จะเป็นแต่เพียงบางพวกบางกลุ่ม อาจจะใกล้ชิดกัน กลุ่มอำนาจต่างๆ หรือกลุ่มการเมืองบ้างอะไรบ้าง ก็ไม่ทั่วถึง อันนี้เป็นประเด็นแรกใช้ไหม ไม่กล้า ไม่ฟัง ถูกบิดเบือน ก็โทษเขาไม่ได้ ยิ่งเห็นใจเขามากกว่าเดิมด้วย

อีกอันคือการไม่ยอมรับการปรับเปลี่ยน เพราะว่าเขาต้องทำใจในเรื่องที่อาจจะยากเกินไปสำหรับเขา ผมไม่ได้ดูถูกเขานะ เพียงแต่ว่าไม่มีใครไปพูดให้เขารู้ เพราะการที่จะให้เขารู้ในระยะเวลานั้นสั้นเกินไปได้ยาก ผมก็คิดว่าเวลา 1 ปี แล้วก็ 2 ปี แล้วเวลาที่เหลืออยู่นี้ น่าจะเข้าใจกันได้มากขึ้น แต่สิ่งสำคัญก็คือว่า จะช่วยผมได้หรือ คือคนที่ทำสำเร็จแล้ว ก็ต้องบอกคนที่ยังไม่ได้ทำว่าทำอย่างนี้เถิด จะได้ดีขึ้นนะ ลดการใช้น้ำน้อยลง แล้วก็ปลูกพืชที่มีราคา ปลูกพืชใช้น้ำน้อย เหมาะสมกับที่ดินของตัวเอง ตาม Agri Map ที่เขาทำมา ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ถ้าทุกคนไม่ยอมลงทุน ไม่ช่วยเหลือตัวเองบ้างเลยนี้ จะทำให้ปัญหาต่างๆ แก้ไม่ได้แน่นอน รัฐบาลช่วยทุกอย่าง ไปก็จะเป็นปัญหาซ้ำซ้อน นอกจากหนี้ครัวเรือน แล้วยังมีหนี้สาธารณะ เรื่องการกู้เงิน เรื่องการใช้จ่ายงบประมาณ ทำให้อย่างอื่นเดินไม่ได้หมด อันนี้เป็นความเชื่อมโยงที่ประชาชนต้องเข้าใจ เกษตรกรทุกหมู่เหล่าด้วย คงไม่ใช่เกษตรกรอย่างเดียว เพราะทุกคนต้องการความช่วยเหลือทั้งหมด ในสิ่งที่เราจะต้องทำวันนี้คือสร้างความเข้าใจใหม่ๆ ให้กับเขา ขณะเดียวกันก็ต้องไม่มีการบิดเบือน บางคนก็ไปเอาสิ่งที่ไม่ใช่มาพูด แล้วให้มีความขัดแย้งกับนโยบายของรัฐบาลในปัจจุบัน

วันนี้ที่สำเร็จอันหนึ่งอยากชมเชยคือ**การที่มีเกษตรกรจำนวนมาก ที่รวมกันเป็น “เกษตรแปลงใหญ่”** ก็สามารถช่วยเหลือได้แล้ว แล้วสามารถปรับได้ว่าในพื้นที่แปลงใหญ่นั้นจะทำอะไรกันบ้าง จะได้เกื้อกูลต่อกัน ไม่ใช่แปลงใหญ่แล้วราคาตกอีก ถึงแม้จะเปลี่ยนจากข้าวไปเป็นอย่างอื่นปลูกเหมือนกันหมด ก็ลำบากนะ ต้องดูตลาดด้วยความต้องการด้วย ถึงย้อนกลับมาสู่ต้นทาง คือการผลิต การเพาะปลูก

เรื่องน้ำนี้เป็นประเด็นสำคัญ ถ้าเราปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการปลูกพืชได้ ให้เหมาะสมกับพื้นที่กับน้ำที่มีอยู่ จะช่วยกันประหยัดน้ำ น้ำน้อยลงทุกวันนะ ถ้าหากเราไม่ปรับเปลี่ยนในเรื่องนี้เลยวันหน้าจะลำบากกว่านี้ เพราะว่าราคาผลิตผลต่างๆ ก็ตกลงไปในโลกในขณะนี้ รายได้จะไม่เพียงพอ ภัยแล้งก็ตามเข้ามาอีกใช้ไหม ผมก็สงสัยเหมือนกันว่าบางเรื่องน่าจะได้เร็วกว่านี้ บางเรื่องน่าจะไปสำเร็จไปแล้ว แต่ก็ปรากฏว่ามีหลายส่วนด้วยกันนะ มีทั้งคนที่ไม่ยอมฟังอะไรเลย หรือไม่คนที่ฟังแต่ก็ไม่กล้าปรับเปลี่ยน แล้วบางคนก็ช่วยตัวเองทั้งหมดเลยเขารวมกันเองทำกันเอง ใช้วิวัฒนาการสมัยใหม่อะไรของเขา จบการศึกษาสูงๆมาทำ อันนี้เขาอาจจะมีทุนทรัพย์ของเขาดีกว่านะ อันนี้เขาทำของตัวเองก็สำเร็จ

กลุ่มต่อไปก็คือคนที่ช่วยเหลือตัวเอง แล้วก็มีรัฐไปช่วยด้วย อันนี้ก็มีความตกลงไป ลงไปเป็นกลุ่ม เป็นพวก ในกลุ่มที่ช่วยตัวเอง หรือช่วยตัวเองบวกรัฐช่วยนี้ส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จทั้งสิ้น ก็ยังมีแต่กลุ่มที่ 1 และ 2 ซึ่งผมต้องพยายามต่อไป เขาก็ยังคงเรียกร้อง รอคอยความช่วยเหลือจากรัฐบาลตลอดมาเพราะว่าที่ผ่านมา บรรดาฝ่ายบริหารที่เข้ามาก็อ้างว่าจะเข้ามาแก้ปัญหาโน่นนี่ให้ แล้วก็ถ้ามีโอกาสได้เข้ามาอีก ก็จะทำให้เหมือนเดิมนั่นแหละ ซึ่งอันนี้อันตรายนะ ผมคิดว่าที่เราพยายามดึงกลับมาให้ไปในทางที่ถูกต้องนี้ผมว่าเป็นวิถีทางที่น่าจะพร้อมที่สุด จากหลักการ จากวิชาการ จากเอกสารวิจัย ไม่ใช่ผมคิดเองนะ ผมก็อ่านมา เอามาจากโน่นจากนี่ มาแล้วช่วยกันระดมความคิดเห็นออกมา ถึงมีมาตรการออกมาทำวันนี้ อย่าคิดว่าผมคิดเองทั้งหมด ไม่ได้หรอกครับ ต้องฟังคนอื่นเขาด้วย เพราะฉะนั้นถ้ามีคนไปบิดเบือนเรื่องอะไรก็ตาม แล้วไม่เข้าใจกันนี้ มาถามรัฐบาลถามเจ้าหน้าที่ ถามผู้ว่า นายอำเภอ แล้วก็ศูนย์ดำรงธรรม ว่าอย่างนี้ใช้ไหม เขาพูดมาแบบนี้ เป็นไปได้ไหม ถ้าเขาตอบไม่ได้เขาถามมาที่ผม ถามรัฐบาล ผมก็ตอบได้ทุกเรื่อง เพราะผมเป็นคนกำหนดนโยบายลงไป เป็นห่วงพ่อแม่พี่น้อง ชาวไร่ชาวนา เกษตรกรแล้วก็ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ รายได้น้อยนี้น่าสงสารนะ เพราะความไม่รู้ เพราะความไม่รู้ เพราะความกตัญญูรู้คุณ ทั้งๆ ที่บางอย่างนี้ คนที่เขาให้อะไรมาช่วยเหลืออะไรมา เขาหวังผลตอบแทน ซึ่งผมเป็นรัฐบาล ผมไม่ได้หวังอะไรจากท่านเลย เป็นความหวังของผมที่จะทำให้เขามีความสุข และมีรายได้ที่เพียงพอมากกว่านะ

พิธีกร: เพราะฉะนั้นนะคะ พี่น้องเกษตรกรจะต้องเชื่อมั่นในรัฐบาลนะคะ แล้วก็จะต้องกล้าที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการปลูกพืชแบบเดิมๆ มาเป็นการใช้เทคโนโลยีเข้าช่วยนะคะ เฉกเช่นเดียวกับที่ตอนนี้ประเทศของเรากำลังอยู่ในช่วงปฏิรูปประเทศ เช่นกัน เป็นช่วงของการเปลี่ยนผ่านประเทศ ต่างประเทศก็ชื่นชมนะคะ ว่าประเทศเรานี้มาถูกทางแล้ว ในประเด็นนี้เองนี่คะ ท่านนายกรัฐมนตรีเห็นว่าการปฏิรูปประเทศของประเทศเรานี้มีความยาก/ง่าย อย่างไรบ้างคะ

นายกรัฐมนตรี: ถ้าพูดถึงว่าง่ายก็ง่ายนะ ถ้าทุกคนเข้าใจร่วมกัน มีเป้าหมายสุดท้ายด้วยกัน เขาใจวัตถุประสงค์ในการปรับเปลี่ยน ในการแก้ไข หรือในการดำเนินการตามกฎหมายอะไรก็แล้วแต่ สิ่งเหล่านี้จะทำให้ทุกคน

หรือทุกอย่างกลับเข้ามาสู่ในระบบ เมื่อทุกอย่างเป็นระบบขึ้นมาก็แก้ไขได้ง่ายอันนี้คือความง่ายในการปฏิรูปนะ แต่ถ้าทั้งหมดไม่ยินยอมพร้อมใจกัน ทุกคนยังกล่าวอ้างว่ารังแกเขาหรือเปล่า หรือไปปรับเปลี่ยนเขาได้อย่างไร ทำนองนี้ ผมว่ามันยาก ทุกเรื่องเลย เพราะความขัดแย้งสูงอยู่แล้วนะ ที่ผ่านมามีคนก็เห็นดีอยู่แล้ว อีกประการหนึ่งก็คือกระบวนการเรียนรู้ของคนไทยยังไม่เท่ากัน อาจจะมีปัญหาการศึกษาบ้าง อะไรบ้าง ก็ต้องแก้ การศึกษาด้วยเพราะว่าสมมุติว่าเราพูดไปนี่อะไรไปแล้วเขาไม่เชื่อขึ้นมาแล้วเขาไม่เข้าใจเหตุผล เราอธิบายด้วยเหตุผลเขาก็ไม่เข้าใจอีก อันนี้มีปัญหาเรื่องการสื่อสารแล้วว่าจะต้องทำอะไรให้เขามีเหตุ มีผล แล้วคิดเป็น เราถูกเขาไม่ได้หรอก โดยเฉพาะคนรายได้น้อยอะไรเหล่านี้ คนที่มีศึกษาน้อย เราต้องพยายามที่จะยกระดับเขาขึ้นมา จะได้มีความคิดความอ่านที่เท่าเทียมกัน ความรู้อาจจะไม่เท่ากันแต่ความคิดเท่ากัน เพราะว่าพื้นฐาน เพราะฉะนั้นสิ่งที่ปัญหาเรื่องระบบการศึกษาก็แก้ เดี่ยวเล่าให้ฟัง ไปพบครูมา

ในอีกเรื่องคือเรื่องของการแตกแยกความสามัคคี อันนี้ในนิทานอีสปก็มีอยู่แล้ว หลายเรื่องหลายนิทาน ทุกอย่างเป็นบทเรียน เป็นสิ่งที่สอนเราว่าเราควรจะต้องแก้ไขตัวเองอย่างไร ทำอย่างไรความรักความสามัคคีจึงจะเกิดขึ้น เป็นบ่อเกิดของพลัง เป็นบ่อเกิดของความสำเร็จ เหล่านี้ต้องเกี่ยวข้องกันทั้งหมด ไม่ว่าจะประชาชน ข้าราชการ รัฐบาล การศึกษาก็เป็นเกี่ยวกับบุคลากรครู ข้าราชการ อาจารย์ ต้องปรับตัวทั้งหมด แล้วสื่อนี้เป็น สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ทุกอย่างเร็วขึ้นเพราะสื่อไปถึงทุกที่ใช่ไหม หนังสือพิมพ์บ้าง โซเชียลมีเดียบ้าง อะไรเหล่านี้ไปถึงทุกที่ เพราะฉะนั้นถ้ามีสิ่งดีๆ ออกไปบ้างออกไปให้มากกว่าสิ่งที่ไม่ดี ผมคิดว่าจะเรียนรู้ได้เร็ว เพราะฉะนั้นสาเหตุในการปฏิรูปยาก – ง่าย ผมว่าอยู่ที่หลายๆอย่างที่ผมพูดมาแล้ว อะไรที่ทำไว้เสร็จแล้วอย่า กลับมาที่เดิมอีก จัดระเบียบบ้านเมือง ความสะอาดเรียบร้อย พอผลออกก็จะกลับมาที่เดิมนี่คือสิ่งที่เป็ความเคยชินนะ

ผมไม่อยากจะใช้กฎหมายบังคับใครทั้งสิ้น ถ้าทุกคนรู้กฎหมายแล้วก็ไม่ฝ่าฝืนก็จบแล้ว กฎหมายเป็นบ่อเกิดของการปฏิรูป เพราะฉะนั้นปฏิรูปก็ต้องไปดูกฎหมายด้วย คู่มือการบริหารจัดการ แล้วปัญหาต่อเนื่องเชื่อมโยงอะไรกันบ้าง กิจกรรมหลัก รอง เสริม คิดทั้งหมด ก็เลยกลายเป็นจาก 10 ปัญหาเป็น 50 ปัญหา เป็น 100 ปัญหา กฎหมายจาก 5 กฎหมายก็ต้องมีกฎหมายลูก จากรัฐธรรมนูญก็ต้องมีกฎหมายลูก กฎกระทรวงอะไรอีก เยอะแยะไปหมด นี่แหละคือความ ยาก-ง่าย ไม่ใช่ว่าสั่งปุ๊บได้ปั๊บ เป็นไปไม่ได้ อาจจะต้องใช้เวลา อะไรทำเสร็จได้ในสมัยเราก็จะทำ อันไหนยังไม่เสร็จก็จะต้องส่งต่อไป

เรื่องสำคัญอีกเรื่อง que ทุกคนให้ความสนใจคือการปฏิรูปโครงสร้าง ในเชิงโครงสร้าง ทั้งตำรวจ ทหาร ข้าราชการ ทั้งหมด กฎกระทรวง ทบวงกรมต่างๆ ผมก็เร่งรัด เพราะเราก็ต้องปรับตัวเองด้วยเหมือนกัน ผมบอกแล้วปฏิรูปต้องเริ่มที่ตัวเองด้วย วันนี้ในส่วนของส่วนราชการเหล่านี้ ก็กำลังดำเนินการอยู่ครับ แต่สิ่งที่เรารอไม่ได้คือเรื่องของการเพิ่มประสิทธิภาพของเขา ปรับปรุงประสิทธิภาพ แต่แน่นอนไม่มีอะไรที่ได้ 100% หรือเพราะคนคนคือเจ้าหน้าที่ คนคือข้าราชการ ถ้าคนดีก็ดี ถ้าคนไม่ดีอย่างไรก็ดีไม่ได้ หรือดีได้ไม่เท่าที่ควรอันนี้คือปัญหาของเรา ไม่เป็นไรผมจะพยายามทำต่อไป หากว่าเราปฏิรูปอย่างนี้ไปเรื่อยๆ ผมคิดว่าจะนำประเทศชาติมาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง อย่างยั่งยืน ได้ในอนาคต แต่ถ้าเราไม่ปฏิรูปอะไรเลย กลับไปที่เก่า ยังรักความสบาย ไม่เคารพกฎหมาย หรือแม้กระทั่งว่าการแก้ปัญหาอย่างรวดเร็วโดยการแก้ที่ปลายเหตุเหล่านี้ กลับที่เดิมหมดนะ เพราะฉะนั้นเราก็ต้องปฏิรูปตัวเราเอง ปฏิรูประบบงาน ประสิทธิภาพ แล้วในเชิงโครงสร้างก็ทำต่อไป เพราะว่า

วันนี้ต้องเร่งในการทำงานด้วยถ้าเราต้องทั้งหมดเวลาเดียวไม่มีคนทำงาน อย่่างไรก็จะเกิดความขัดแย้งไป ทุกคนต้องการความมั่นคงในอาชีพของตัวเองในขณะนี้แต่ทุกคนต้องทำงานถ้าไม่ทำงานก็ต้องปรับเปลี่ยนวันนี้ต้องแก้ทั้งหมดนั้นแหละ ทั้งฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ ตุลาการ

สิ่งหนึ่งที่ทำให้การรับรู้เป็นไปได้ยาก ผมคิดว่าวันนี้คนไทยชกติดนิสัยแล้ว เป็นคนที่มีฟิลลิ่งเยอะชอบ-ไม่ชอบ คือเห็นหน้าก็ไม่ชอบกันแล้ว หรือเวลาคนพูดมา บางคนก็ไม่ชอบ พอไม่ชอบก็เลยกลายเป็นปลุกฝังความเกลียดชังกันไป ก็เลยกลายเป็นการแบ่งพรรคแบ่งพวก พอมีคนไปชี้หน้า เขายังไปกันใหญ่เลย ไซ้ใหม่จนกระทั่งหลงลืมกฎหมายพูดอะไรก็ไม่ฟัง ไม่ฟังความเห็นของคนอื่นเลย เกลียดชังกัน บางทีก็มีเรื่องส่วนตัวอยู่แล้ว แล้วพอมีเรื่องการเมืองเข้ามา เรื่องอะไรเข้าไป ยิ่งไปกันใหญ่เลย

เราจะทำอะไรก็ตามนี้ผมอยากให้นึกถึงคนดีๆเขาบ้างเพราะ**ทุกหน่วยงานเขามีทั้งคนดี คนไม่ดีนะ คนไม่ดีเราก็ต้องหาทางทำให้เขาดีให้ได้** ถ้าไม่ได้ก็ต้องลงโทษกัน วันนี้เราต้องนึกถึงคนอีกหลายคนที่เขาเดือดร้อนนะ เจ้าหน้าที่หลายคนดีนี่ เขารอความช่วยเหลือจากเราอยู่ ไซ้ใหม่ครับ เพราะฉะนั้นถ้าเราทำให้คนเหล่านี้เขาทำงานให้ได้ ให้เกิดเจ้าหน้าที่ดีๆ ข้าราชการที่ดีๆ ไม่มีการเรียกรับผลประโยชน์ วันนั้นก็พูดกันเยอะ ในโทรทัศน์อะไรต่างๆ ก็รุนแรงกันใหญ่โต ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีนะ เราดีขึ้นในสายตาของต่างประเทศด้วยในเวลานี้ ในส่วนของการที่จะมา ใครทุจริต ไม่ทุจริต ผมคิดว่าต้องไปเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ไม่ว่าจะจากในส่วนขององค์กรอิสระ หรือหน่วยงานตรวจสอบของรัฐ อย่าตรวจสอบกันด้วยความรู้สึกถึงแม้ว่าประชาชนจะมีส่วนร่วมได้ก็ตาม ประชาชนก็ไปดูสิครับ ไปดูเสร็จแล้วยังสงสัย ก็ไม่ใช่ไปประท้วงไปอะไรกันตรงโน้น เขามีกระบวนการประเทศชาติมีกฎหมาย ก็ไปแจ้งความร้องทุกข์กล่าวโทษไป เขาก็สอบสวนให้ทุกที

ยกตัวอย่างง่ายๆ เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ก็มีปัญหาอีกเรื่องนี่ คือมีการเจตนาไม่สุจริตในการที่ไปนำประชาชนมาประท้วงเรื่องการทุจริตนี้โน้นรู้สึกทางเจ้าหน้าที่พิษณุโลก การขุดน้ำขุดอะไร ก็ไปแจ้งความเอาสิ เขาก็ตรวจสอบอยู่แล้วในขณะนี้ แต่ในส่วนของ การขุดน้ำของประชาชนเขาก็ขุดให้เสร็จ แต่ปรากฏว่ามีพรรคการเมือง นักการเมือง ไปเอาป้ายไปให้เขาถือ แล้วมีการเขียนป้ายตัวหนังสือใหญ่ๆ ว่า ไม่รับ แล้วก็นั่งถือตัวใหญ่ๆ NO แล้วเขียนว่าคอร์รัปชั่นตัวเล็กๆ อยู่ข้างล่าง ถือขึ้นมาก็กลายเป็นผิดกฎหมาย เพราะว่ามียกกฎหมายเรื่องการทำประชามติด้วยในขณะนี้ คือเจตนาอย่างไร แล้วทำไมต้อง แล้วก็มาแก้ตัวบอกไม่รับทุจริต ไม่รับคอร์รัปชั่น โน คอร์รัปชั่น เจตนาไม่ได้นะ แต่รัฐบาลผมเอง คสช.ก็เข้าใจประชาชนก็เพียงแค่เรียกมาให้เล่าให้ฟังมันเป็นอะไร จะได้สอบสวนให้ ชาวบ้านก็เข้าใจนะ ชาวบ้านก็บอกกลับมาว่าเขาไม่รู้เหมือนกัน มีคนเอาป้ายไปให้เขาถือ เขาเจตนาดีบริสุทธิ์นะประชาชน แต่มีคนไปแสวงประโยชน์อันนี้ก็ฝากตามดูด้วยแล้วกันครับ

พิธีกร: สงสารพี่น้องประชาชนที่ตกเป็นเหยื่อเหล่านั้นนะคะ แล้วก็ดิฉันทราบว่าในช่วงนี้รัฐบาลได้ดำเนินการปฏิรูปสำเร็จแล้วนะคะ มีตัวอย่างสิ่งหนึ่งที่อยากให้ท่านนายกรัฐมนตรีเล่าให้ฟังเกี่ยวกับการปฏิรูปการบริหารจัดการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐนะคะ ที่ทราบว่า การปฏิรูปตัวนี้ส่งผลให้รัฐบาลประหยัดงบประมาณได้มากเลยคะท่านนายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี: เรื่องนี้ก็สืบเนื่องมาจากเรื่องของคอร์รัปชั่นด้วย เราทำหลายอย่างนะ ก่อนมาถึงตรงนี้ผมอยากจะพูดอีกนิดหนึ่งคือว่าเรามีช่องทางในการที่จะติดตามได้อยู่แล้ว โครงการทุกโครงการ งบประมาณทุก

บาททุกสแตงค์ที่เป็นภาษีราษฎรนี้ ภาษีประชาชนนี้อยู่ในโทรศัพท์อยู่แล้ว เป็นการให้บริการภาครัฐ เพราะฉะนั้นเปิดไปคู่ได้เลย สงสัยตรงไหนอยากไปมีส่วนร่วมตรงไหนก็ไปแข่งขันประกวดราคาที่ไหนก็ไป มีโครงการขึ้นทั้งหมด เมื่อไร อย่างไร ราคาเท่าไร ไปทำสิครับ แต่ถ้าหากว่าร้องเรียนกันโดยที่ไม่มีหลักฐาน ผมก็ดูแลให้ไม่ได้เหมือนกันนะ คราวนี้สิ่งที่ทำมานอกจาก พ.ร.บ. การให้ข้อมูลข่าวสารซึ่งนำมาใช้อย่างจริงจัง พ.ร.บ. อำนาจความสะดวกข้าราชการซึ่งต้องตอบคำถามประชาชนให้ได้ การลงทุนอะไรแล้วแต่ หรือการประกวด การประมูลต้องตอบคำถามเขาซะ พอเราทำอย่างนี้มาก็ดีขึ้นเรื่อยๆ มีอยู่ 2 มาตรการที่เป็นที่น่ายินดี ตอนแรกก็มีคนต่อต้านเยอะ ก็ไม่ไว้วางใจอีก วันนี้ก็ข้อสำคัญที่ว่าคือ**การจัดการพัสดุด้วยวิธีตลาดอิเล็กทรอนิกส์ (e - market) อันที่ 2 คือวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e-bidding)** ทั้งสองอย่างต่างกันในโครงการขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ นะ คงทราบที่อยู่แล้วสำหรับผู้ประกอบการ เราให้มีผลบังคับใช้เมื่อ 4 กุมภาพันธ์ 2558 เมื่อปีที่แล้วนี่เอง

จากเมื่อเราประกาศใช้ไปแล้วแล้วก็ให้ส่วนราชการได้นำไปใช้ใน**เรื่องของการจัดซื้อจัดจ้างทั้งสอง e นี้ะ ผลงานตั้งแต่กุมภาพันธ์ 2558 ถึงมีนาคม 2559** นี้เราสามารถประหยัดงบประมาณของรัฐได้เป็นจำนวนถึง 28,785 ล้านบาท เห็นไหม ทำทุกอย่างโปร่งใส ก็จะได้เงินกลับมา ผมเสียดายเงินทั้งหมดไปโดยตรวจสอบไม่ได้ นะ ที่รู้ไหลไปบ้าง อะไรไปบ้างนี่ วันนี้ผมก็มั่นใจว่าดีขึ้น แต่ก็ต้องขึ้นอยู่กับพวกเราทุกคน ต้องร่วมมือกันด้วย จะทำให้เราประหยัดงบประมาณ มีขั้นตอนการปฏิบัติชัดเจน ลดเวลา ส่งเสริมการแข่งขันอย่างเป็นทางการแล้ว ก็เพิ่มความโปร่งใส มีผลต่อกระบวนการตรวจสอบทั้งภาคเอกชนด้วยแล้วก็ลดการเผชิญหน้า เพราะหากว่ามาประมูลเห็นหน้าเห็นตากัน บางทีก็ฮั้วกันมาสมยอมกันบ้าง อะไรบ้าง อย่างนี้ก็ต้องไปตรวจสอบว่ายังฮั้วกันได้ อยู่หรือเปล่า ก็ได้ให้เขาไปติดตามอยู่นะ แล้วก็ผลสุดท้ายก็คือการทุจริตคอร์รัปชันก็ลดลง

พิธีกร: ค่ะ การทำ e - bidding ของภาครัฐอย่างนี้คะ จะทำให้พี่น้องประชาชนได้รับประโยชน์มากมายนะคะ ภาษีก็จะไปทำในรูปแบบอื่นได้นะคะ แล้วอีกเรื่องหนึ่งที่เป็นเรื่องใกล้ตัวของพี่น้องประชาชนเป็นเรื่องของเศรษฐกิจคะ ทราบว่าแนวทาง “ประชารัฐ” ของท่านนายกรัฐมนตรีนี้คะ ได้รับการตอบรับอย่างดีจากพี่น้องประชาชนมาก โดยการใช้บริษัทใหญ่กับบริษัทเล็กมาเป็นพี่เลี้ยง ใช้วิธีการที่เรียกว่า “พี่จูงน้อง” “เพื่อนจูงเพื่อน” แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น ก็มีคนเห็นว่าแนวทางที่ทางรัฐบาลใช้นี้คะเป็นการเอื้อประโยชน์ แล้วก็มีการนำเรื่องประเด็นทางการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยคะ อยากให้ท่านนายกรัฐมนตรีสร้างความเข้าใจกับพี่น้องประชาชนถึงเรื่องนี้คะ ว่าจริงๆ แล้วสิ่งที่รัฐบาลทำนี่เป็นการตั้งใจที่จะช่วยเหลือพี่น้องประชาชนจริงๆ คะ ท่านนายกรัฐมนตรีคะ

นายกรัฐมนตรี: ตอนนี้มีปัญหาอีกนะ ประชาชนสับสนอีก ที่ผ่านมาก็มาพูดกันเรื่องประชานิยม วันนี้มาพูดเรื่องประชุทธนิยามเข้าไปอีก ซึ่งจริงๆ ไม่ต้องมานิยามผมนะ เพราะเป็นหน้าที่ของผมทำให้ท่านอยู่แล้ว ในกรณีนี้ที่ว่าเอื้อประโยชน์ใครอะไรต่างๆ ก็ต้องย้อนกลับไปดูว่าจากวันที่เริ่มต้นกิจการต่างๆ ของใหญ่ กลาง เล็กที่ผ่านมามีทั้งหมด ไม่ว่าจะบริษัทข้ามชาติ เขาเริ่มมาจากตรงไหนล่ะ ก็เริ่มมาจากเล็กทั้งสิ้นเพราะเวลาที่ผ่านมาก็เป็นกระบวนการประชาธิปไตย การแข่งขันเสรี เพราะฉะนั้นสมัยก่อนที่ผ่านมานี้ จะอย่างไรผมไม่รู้ แต่เขาก็เจริญเติบโตมา ถ้าทำผิดกฎหมายก็คงไม่โตมาถึงวันนี้ หรือจะมีการเอื้อประโยชน์ต่างๆ ก็ต้องมาพิสูจน์กันให้เรียบร้อยไปแล้ว

วันนี้เราต้องมองทุกคนเหมือนศาลนะ ก็ต้องมองทุกคนว่าเขาที่สุดจริตไว้ก่อนใช้ไหม แต่เราจะทำอะไรให้คนเหล่านี้มาสร้างประโยชน์ให้กับเรา เขาสร้างเนื้อสร้างตัวสำเร็จมาแล้วก็ต้องให้เกียรติซึ่งกันและกัน แล้วทำอย่างไรเขาจะมาร่วมมือกับเรากับรัฐ ไม่ใช่มาร่วมมือที่ละบริษัท กับรัฐกับอะไรละ การเมืองบ้างอะไรบ้าง มีผลประโยชน์กันอยู่ แค่นี้ผมไม่เอา ไม่ต้องการ ผมต้องการให้เขาในเมื่อรวยแล้วต้องมาดูแลประชาชนด้วยร่วมมือกับรัฐ รัฐบาลเราในขณะนี้เราไม่สามารถไปเอื้อประโยชน์ใครได้เลย เพราะว่าตัวผมเอง แล้วก็ตัวรัฐมนตรีเอง ไม่ได้เปิดโอกาสอยู่แล้วที่จะไปให้ใครมาพบเป็นการส่วนตัวผมไม่ทำ แต่สิ่งที่เป็นประเด็นอันหนึ่งก็คือพอไม่ให้ใครพบขึ้นมา มีคนไปแอบอ้างอีกว่าติดต่อผมได้ หรือผมให้โครงการมาไปทำได้ เอาเงินมาให้อะไรอย่างนี้ ผมกำลังสอหาอยู่นะ ถ้าเจอละก็เล่นงานหนักด้วย

เพราะฉะนั้นเรามาพูดวันนี้ ผมคิดว่าไม่สร้างสรรค์หรอก เราต้องมองอนาคตว่าเราจะเดินไปข้างหน้าอย่างไร ทำให้ธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง เป็นขนาดใหญ่ได้อย่างไร ต้องไปย้อนกลับไปดู เหล่านี้ก็คือต่อจากนี้ไปก็เป็นเรื่องของ SMEs ใช้ไหม บริษัท เล็ก กลาง ใหญ่ มี Micro SMEs เข้าไปอีก แล้วมี Start Up อีก ก็คือเพิ่งเริ่มต้นใหม่ เพื่อจะสู่การเข้าไปใน SMEs ที่มีอยู่แล้วเดิมนี่นะ เพราะฉะนั้นถ้าเราไปมองไม่ติดกับคนโน้น คนนี้มาก ทำอะไรไม่ได้ทั้งหมดนะ เพราะเกิดความไม่ไว้วางใจซึ่งกันและกัน เราก็ดูสิครับ ถ้าเมื่อไรเขามีประโยชน์ เอื้อประโยชน์กันอะไรกันก็ร้องทุกข์กล่าวโทษกันมา หาหลักฐานมา ผมก็ดำเนินการให้ทั้งหมด เพราะผมไม่มีเจตนาว่าจะไปเอื้อให้กับใครแล้วก็ถ้าทุกคนบอกว่าไม่ชอบให้มีการทุจริตโกงกิน ก็อย่าไปร่วมมือนะ หรือไปรับประโยชน์จากเขา ถ้าไปรับประโยชน์จากเขา แล้วตัวเองก็ทำ แล้วมาบ่นว่าเอ๊ะทำไมมี ก็มีคนทำ มีคนให้ มีคนรับ คนที่ไม่ได้บางทีก็โกรธแค้น ชิงชัง ก็ไปหาช่องทางกฎหมาย ไม่ใช่มากกล่าวโทษรัฐบาลว่าเอ๊ะทำไมไม่ดูแล จะไปดูไหมคนตั้งเท่าไร ผมไม่ได้ไปควบคุมอะไรทุกอย่างเพราะกฎหมายมีอยู่แล้วทั้งสิ้น คนดูแลคือเจ้าหน้าที่ข้าราชการ เขาต้องไม่เรียกรับผลประโยชน์ ต้องปรับตัวด้วยเหมือนกัน ประชาชนก็ต้องปรับตัว จะอยู่กันได้อย่างไร ต้องอยู่ด้วยกฎหมาย อยู่กันด้วยกฏกติกาทางการค้า ผมก็ปรับให้หมด กติกาการค้า การลงทุนที่เป็นสากล แข่งขันได้อย่างโปร่งใส ผมก็ออกให้หมดแล้ว แต่ตอนนี้ก็เหลือแต่คนแล้วละ แต่สิ่งหนึ่งที่เรารู้แล้วว่า การบริหารประเทศซ้ำเกินไปตรงที่ว่า ส่วนใหญ่ก็เป็นเรื่องของประชาชนก็ช่วยตัวเองกันมา อยากทำอะไรทำตามอาชีพอิสระของตัวเอง รัฐบาลก็ไปช่วยได้เป็นบางกิจกรรม บางกลุ่ม บางฝ่าย ผมคิดว่าไปไม่ได้หรอก วันหน้าจะไปไม่ได้ เพราะว่าอย่างที่บอก งบประมาณจำกัด เมื่อจำกัดมาแล้วก็ยิ่งช่วยไม่ได้ ประเทศก็เป็นหนี้เป็นสินอะไรเยอะแยะมากมาย แล้วไม่เกิดอะไรขึ้นมาเลยที่เป็นรูปธรรม เป็นความเข้มแข็ง ก็เลยมองถ้าเราเอาบริษัทห้างร้านต่างๆ ที่เขาใหญ่โตนี้ ร่ำรวยมากๆ มาช่วยเหลือเราจะได้ไหม ผมก็คิดมา แล้วฝ่ายเศรษฐกิจก็ไปหาวิธีการมาขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ก็ตั้งคณะกรรมการที่ว่า 12 คณะ เขาก็เต็มใจมาช่วยนะ เขาก็ไปรวมกลุ่มกันมา แล้วก็เอากลุ่มต่างๆ ทั้ง 12 กลุ่มไปจับคู่กับภาครัฐของแต่ละกระทรวงที่รับผิดชอบงานโดยตรงกับรัฐมนตรี กับคณะทำงาน แล้วก็หาข้อสรุปมาให้รัฐบาลได้พิจารณาว่าอะไรควรหรือไม่ควร ก็เลยเกิดแนวทาง “ประชารัฐ” ที่เรียกว่าการประสานพลังประชารัฐ ประชารัฐนี่ก็อาจจะมองเน้นไปในเรื่องของประชาชนกับรัฐ

อันนี้พอประสานพลังประชารัฐขึ้นมาเป็นเอกชนธุรกิจเข้ามาร่วมด้วย อันนี้ถือว่าเป็นสิ่งที่เป็นแนวใหม่ ความจริงแล้วไม่ใช่แนวใหม่มากนักหรอก ผมก็ไปเอาตัวอย่างมาจากต่างประเทศ ดูๆ ทำอย่างไรจะไปด้วยกันได้ เขาก็เริ่มจากรัฐ จากรัฐเสรีก็เอาเอกชนมาเดินคู่ขนานไป วันนี้ถ้าเราเอาเอกชนมาเดินด้วยก็จะเร็วขึ้นเพราะเขามี

ช่องทางอยู่แล้ว มีตลาดอยู่แล้ว ถ้าเขาแบ่งสัดส่วนของเขาในเรื่องของการผลิต ในเรื่องของการรับซื้อผลผลิตต่างๆ ไปสู่การแปรรูปให้มีมูลค่า ผมว่าก็เป็นสิ่งที่ดีไม่ใช่หรือ กว่าที่เราจะไปเปิดอะไร ตลาดใหม่เองแต่เพียงฝ่ายเดียวฝ่ายรัฐ ไม่ทันการหรอก เราก็ต้องสร้าง ที่นี้จะสร้างเขาได้อย่างไรเพราะว่าเจ้าหน้าที่รัฐก็ไม่เพียงพอใช่ไหม เพราะฉะนั้นท่านก็ ถ้าประชาชนหรือภาคธุรกิจ ภาคประชาชนต้องการจะทำอะไรก็ตาม ถ้ารวมกลุ่มกันได้ ก็เสนอความต้องการขึ้นมาได้ว่าอยากทำโน่น ทำนี้ รัฐก็สามารถไปแนะนำได้ว่าจะทำอะไรกันดี พอตกลงกันได้ว่า ทั้งรัฐทั้งประชาชน ก็ไปพูดกับฝ่ายภาคเอกชนที่เขาประสบความสำเร็จแล้ว ว่ามาช่วยตรงนี้บ้างได้ไหม ตอนนี้เขาก็มาช่วยหมดเลย หลายสิบบริษัทนะ บริษัทยักษ์ใหญ่จริงๆ เพราะฉะนั้นอย่าไปย้อนกลับว่าเอื้อประโยชน์ไม่เอื้อประโยชน์ อันนั้นเป็นเรื่องผ่านมาแล้วก็ไปว่ากันมานะ แต่ในเรื่องปัจจุบันคือเขามาช่วยเรา ไม่ได้ช่วยผม เขาช่วยเรา ช่วยผ่านคณะกรรมการ ช่วยผ่านกระบวนการเป็นไปตามกฎหมายทุกประการ ต้องเริ่มจากการไว้เนื้อเชื่อใจกันก่อนนะ คนเรานี่พอไว้เนื้อเชื่อใจกันไม่มีผลประโยชน์เสียอย่างหนึ่งนี้ ผมว่าได้หมดนะ ผมเองเชื่อมั่นว่ารัฐบาลผมทุกคนนี้ไม่มีผลประโยชน์ เพราะสัญญากันไว้แล้ว ถ้ามีอย่างนั้นก็ต้องถูกลงโทษ ผมช่วยอะไรไม่ได้ เราทำเพื่อประเทศชาตินะ

เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราทำวันนี้ ไม่ว่าจะเป็นบริษัทประชารัฐจำกััดของจังหวัด หรือที่เป็น Holding อยู่ข้างบนนี้ ก็สัดส่วนถือหุ้นของข้างบนนี้ บริษัทใหญ่ก็ 80% ประชาชนถือหุ้นอยู่เองนะ ประชาชนตรวจสอบได้ เพราะฉะนั้นทางฝ่ายภาคเอกชนเขาก็จะช่วยในการบริหารในระยะแรก ต่อไปวันหน้าอาจจะไม่ต้องพึ่งเขาก็ได้ พอประชาชนแข็งแรง บริหารเองได้เขาก็ขึ้นมาเป็นประธานบริษัทเอง ขณะเดียวกันก็ยึดโยงไปกับบริษัทประชารัฐจำกััดที่จังหวัด หรือกลุ่มจังหวัด เพราะฉะนั้นทุกอย่างจะโตมาจากพื้นที่ไปสู่จังหวัด แล้วก็ไปสู่กลุ่มจังหวัด แล้วไปสู่ภูมิภาค โดยการประสานพลังประชารัฐที่ว่านี่นะ เพราะฉะนั้นก็ไม่อยากให้ขัดแย้งกันอีก แล้วก็มาบิดเบือนกันไป กันมาจนทำไม่ได้เหมือนเดิม ก็จะกลับไปที่ใช้ใหม่ ถ้าไม่ทำแบบนี้ก็กลับไปเดิม เพราะไม่มีวิธีอื่นอีกแล้ว โทษกันไปโทษกันมาไม่เกิดประโยชน์นะครับ

เรื่องที่เป็นปัญหาของเราก็คือเรื่องไฟป่าหมอกควันอะไรทำนองนี้ ทุกคนก็มามองว่าเพราะชาวบ้านบุกรุก เผาป่า หาของป่าบ้างอะไรบ้าง เพราะเขาลำบาก บางที่เขาต้องไปหาอาหารบ้างอะไรบ้างในป่า ซึ่งวันนี้ผมว่าแทบจะไม่มีอะไรเหลืออยู่แล้วนะ เพราะความชุ่มชื้นหายไป สัตว์ก็อยู่น้อยลง ภูเขาก็เป็นเขาหัวโล้นเกือบหมดแล้ว นั่นแหละอันตราย ฝนไม่ตกเพราะเขาไม่มีต้นไม้ นั่นแหละ ถ้าสมมุติพูดถึงเรื่องการปลูกข้าวโพดตอนนี้ผมก็ขอความร่วมมือกับบริษัทปลูกข้าวโพดขนาดใหญ่ ที่มีการรับซื้อข้าวโพดไปสู่การผลิต เป็นอาหารสัตว์อะไรก็ตาม ขอร้องไปแล้วนะว่าขอให้มารับซื้อข้าวโพดที่ปลูกในพื้นที่ผิวดกกฎหมาย เขารับปากกันไปแล้ว ก็คงต้องใช้เวลาในการปรับเปลี่ยน ปัญหาสำคัญคือถ้าเราทำอย่างนั้น แล้วประชาชนที่ปลูกอยู่แล้ว ที่เขาหากินมาตลอดชีวิตในที่ผิวดกอย่างนั้น ซึ่งรัฐบาลที่ผ่านมาไม่ทำอะไรนะ เขาจะอยู่อย่างไรละ ผมก็ต้องไปดูสิว่าบริษัทจะช่วยได้ไหมเอาคนเหล่านี้มาสนับสนุนการเพาะปลูกในพื้นที่ที่ถูกกฎหมาย หรือรัฐบาลจัดหาพื้นที่ให้ในคณะกรรมการจัดที่ดินทำกินของรัฐบาลนี้ เขาจะได้ไม่ขึ้นไปปลูกบนเขา

แล้วก็ต้องไปแก้กันอีก อะไรอีกละ การเผาซึ่งข้าวโพดก็ต้องเอาซึ่งข้าวโพดเหล่านั้นมาเพิ่มมูลค่า มาทำถ่านวันนี้ก็มีเครื่องมือเครื่องมือเยอะเยอะ ที่ผ่านมาไม่ได้ทำ ถ้าทำอย่างนี้ก็ลดการปลูกข้าวโพดบนเขา แต่ชาวบ้าน

เกษตรกรที่ทำอยู่บนนั้นก็ไม่ต้องร้อน เพราะมีงานมีที่ให้เขาทำใหม่ หรือไปทำงานอื่นนะ ขณะเดียวกันข้าวโพด ก็จะมีราคาสูงขึ้นเพราะไม่มากเกินไป แต่สำคัญนะข้าวโพดใช้เยอะ เลี้ยงสัตว์ด้วยอาหารสัตว์อะไรทั้งหมด ก็ต้องขอความร่วมมือกันนะในกลุ่มคณะต่างๆ ถ้าพูดถึงเรื่องการบุกป่าแล้ว ปลุกพืชไปแล้ว แล้วทำไมพออีกหลายปีมา คนเดิมปลูกอยู่ตรงนี้หายไปไหนแล้วไม่รู้ โน่นไปปลูกใหม่ตรงโน้น ตรงนี้ว่าอย่างไร ขายไปแล้ว แล้วคนซื้อซื้อไปได้อย่างไรละ ที่ผิดกฎหมายทำไมซื้อได้ ก็อยู่ที่การปล่อยปละละเลยด้วย จิตสำนึกด้วยนะ รัฐบาลบางทีก็ดูไม่ไหว เจ้าหน้าที่ก็ไม่มีมากนักอยู่แล้ว เพียงแต่เราก็มีเรื่องผลประโยชน์กันบ้างอะไรกันบ้าง อันนี้ต้องแก้ทั้งหมด ทั้งระบบ นี่ความยากง่ายนะ นี่เรื่องปลูกข้าวโพดอย่างเดียวยาว เพราะมีผู้ได้รับผลกระทบ เยอะ ต้องหาว่าจะแก้กันตรงไหน เพราะทุกวันนี้เราเป็นประชาธิปไตย การค้าก็ต้องเป็นการค้าเสรีใช้ไหม ไม่ใช่ทุกคนจะต้องได้ส่วนแบ่งเท่ากัน อันนั้นเป็นอีกระบบหนึ่งนะ เพราะฉะนั้นเราต้องใช้กฎหมายเป็นหลักแล้วก็ใช้ทั้งรัฐศาสตร์ นิติศาสตร์มาร่วมแก้ปัญหา

พิธีกร: ค่ะอีกเรื่องหนึ่งค่ะ คือเรื่องต่างประเทศซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีก็ให้ความสำคัญไม่แพ้กับเศรษฐกิจภายในประเทศเช่นเดียวกันนะคะ ทราบว่าในสัปดาห์หน้าระหว่างวันที่ 17 ถึง 20 พฤษภาคม 2559 ท่านนายกรัฐมนตรีจะเดินทางไปเยือนสหพันธรัฐรัสเซีย ตามคำเชิญของท่าน ดมิตรี เมดเวเดฟ (Dmitry Medvedev) ท่านนายกรัฐมนตรีรัสเซียคะ ไม่ทราบว่าภารกิจหลักๆที่ท่านนายกรัฐมนตรีจะเดินทางไปเยือนในคราวนี้ มีสิ่งใดบ้างที่ท่านนายกรัฐมนตรีจะต้องไปสานต่อพูดคุยกับทางรัสเซียบ้างคะ

นายกรัฐมนตรี: ก่อนอื่นก็ต้องเรียนอย่างนี้ผมไม่ได้เลือกจะไปหาใคร เพราะความอะไรจะเปลี่ยนแปลงอะไรต่างๆ แนวทางอะไรต่างๆของประเทศอะไรของเขา โดยเฉพาะของไทยจะต้องดำรงความสัมพันธ์ที่ดีต่อทุกประเทศในโลกนี้อย่างเสรี เพราะเราเป็นประเทศที่เป็นอิสระ เป็นประเทศที่เป็นประชาธิปไตยด้วยมาก่อน และก็ยาวนานยิ่งกว่าประชาธิปไตยหลายๆประเทศ ไทยกับรัสเซียมีความสัมพันธ์ครบรอบ 120 ปีในปี 2560 ปีหน้านี้เอง 120 ปี มีการเยี่ยมเยือนของพระมหากษัตริย์ไทยสมัยก่อนโน้น ทำให้บ้านเมืองเราสามารถผ่านพ้นอะไรมาได้หลายอย่างด้วยกัน อันนี้เป็นประวัติศาสตร์ แล้วก็ไปทำตามคำเชิญของท่านนายกรัฐมนตรีเมดเวเดฟ แล้วก็เป็นการที่จะเตรียมการฉลองครบรอบ 120 ปีในหน้าด้วย ต้องเตรียมการตั้งแต่วันนี้ ฉะนั้นสิ่งที่ไปครั้งนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะว่าเมื่อต้นปีผมได้ให้รองนายกรัฐมนตรีทั้งสองท่านไปทั้งความมั่นคง ทั้งทางเศรษฐกิจไป แล้วก็ไปหารือว่าเราจะร่วมมืออะไรกันบ้าง ที่ผ่านมานั้นเราเรียกว่าไม่เป็น “พลวัต” ไม่เป็นพลวัตก็คือไม่รวดเร็ว ไม่ต่อเนื่อง Dynamic อะไรทำนองนี้เพราะฉะนั้นเราก็ต้องทำ ทำให้เป็นพลวัตอย่างที่ว่า ก็คือต้องไปเสริมสร้างความสัมพันธ์ให้มากขึ้น สิ่งที่ผมคาดหวังที่การไปในครั้งนี้ จากการเตรียมการของท่านรองนายกรัฐมนตรีทั้งสองท่านไปเตรียมการแล้ว ทุกกระทรวงก็ไปร่วมด้วยในการที่จะร่วมมืออะไรกันบ้าง ต้องไปทำสัญญาอะไรกันบ้าง ซึ่งก็ได้เอาเข้า ครม. ไปหมดแล้วก็จะไปทำข้อตกลงอะไรหลายๆอย่าง ที่จะเกิดความก้าวหน้าที่ทั้งสองประเทศ ไม่ใช่เรามองประเทศเราประเทศเดียวที่จะได้อะไรจากเขา เราต้องมองว่าเขากับเราจะได้อะไรทั้งคู่ ต้องมีผลประโยชน์ต่างตอบแทนทั้งคู่

เพราะฉะนั้น ประเด็นที่หารือก็คือมิติใหม่ของความเป็นหุ้นส่วนระหว่างกันที่เรียกว่า Partnership ความเป็นหุ้นส่วนก็คือ หมายความว่ามีส่วนได้ส่วนเสียเหมือนกัน ก็คล้ายๆก่อกำแพง ต่างคนต่างได้ แล้วคนได้ไม่ใช่ผม ไม่ใช่ใคร ประชาชนต้องได้ ประเทศต้องได้ แล้วเราจะทำอย่างไร เราจะให้เป็นประเทศไปสู่ยุคใหม่ นำประเทศ

ไปสู่ยุคใหม่ คือยุคอุตสาหกรรม 4.0 แต่ก็ต้องไม่ลืมเกษตรกรรมนะอุตสาหกรรม 4.0 ก็คืออุตสาหกรรมแนวใหม่ที่ใช้แรงงานน้อยลง ก็ต้องไปสัมพันธ์กับเรื่องสังคมสูงอายุ แรงงานวัยฉกรรจ์ก็น้อยลง แล้วทำไมไม่รู้ไหมว่าทำไมเราใช้แรงงานต่างประเทศหรือต่างด้าวมากหลายๆ ล้านคน หลายแสน หลายล้าน เพราะคนไทยไม่ทำแรงงานที่ใช้แรงงานไม่ทำ ก็ไปทำที่ต่างประเทศเพราะรายได้ดีกว่า ก็เลยต้องไปพึ่งแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน อันนี้ก็ต้องเข้าใจตรงนี้ ไม่ใช่เราไปปล่อยเขายึดครองประเทศ ไซที่ไหน แล้วถ้าเขาไม่มาใครจะทำ (เราก็จะไม่มีแรงงานเลย) เพราะคนไทยไม่ทำ

แล้วพอให้พัฒนาฝีมือตัวเองก็ไม่ยอม ไม่ค่อยอยากทำ ก็จะขอขึ้นค่าแรง ซึ่งก็ต้องเป็นไปตามหลักสากล และก็ต้องเป็นพื้นที่บ้าง และก็ต้องเป็นไปตามคุณภาพฝีมือแรงงาน แต่ผมก็เห็นใจนะถ้าทำได้ผมก็จะดูแลทั้งหมดนั่นแหละ ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามก็ต้องดูแลเขาอยู่แล้วเพียงแต่ว่าช่วงนี้ขอเป็นอื่นก่อนได้ไหม ณ วันนี้เราเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนแล้ว การเคลื่อนย้ายแรงงานต่างๆ กระจ่างได้ง่ายดายขึ้น ไม่อย่างนั้นอีกหน่อยจะไม่มีคนงานไทยทำงานในประเทศไทย คนต่างด้าวก็เข้ามาหมดคนต่างประเทศเข้ามาหมด เพราะเราไปกั้นเขาไว้ไม่ได้ เพราะเป็นประเด็นของประชาคม AEC ไซใหม่

เราก็หวังว่าเราจะไปร่วมมือกับรัสเซียในรอบๆ ด้านทั้งการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ พลังงาน การศึกษา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ก็มีหลายอย่าง โดยเฉพาะเรื่องของการเกษตรไซใหม่ แล้วเราก็ต้องหวังพึ่งอะไรการเติบโตทางเทคโนโลยีทางวิทยาศาสตร์จากเขา ซึ่งเขามีมากกว่าเรา แต่เราก็มีสิ่งต่างๆ ตอบแทนให้กับเขา คือในเรื่องของอาหาร ของเราก็จะเป็นเรื่องของอาหาร การเกษตรส่วนใหญ่ไซใหม่ ของเขาก็มีเรื่องของพลังงาน เทคโนโลยีใหม่ๆ ยุทธโธปกรณ์ต่างๆ ที่มีความจำเป็น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของทหาร ไม่ก็เป็นยุทธโธปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการบรรเทาภัยพิบัติเครื่องไม้เครื่องมือของเราผลิตเองไม่ได้ เราเข้าไปเราก็ต้องซื้อเขาแบบนี้ แต่ต่างคนก็ต้องต่างตอบแทน แต่ไม่ใช่ไปแลกกัน เพียงแต่ต่างคนก็ต้องต่างซื้อสินค้าในปริมาณที่มากกว่าเท่าเทียมกันนะ ก็จะได้เกิดประโยชน์ทั้งคู่ แล้วก็สิ่งสำคัญก็คือ อย่านมองเรากับรัสเซียอย่างเดียว เราต้องมองตัวเรากับอาเซียนว่าประโยชน์จะเกิดกับฝ่ายเราก็คือไทยจะต้องเชื่อมไทยบวกหนึ่งกับเพื่อนเราในอาเซียนด้วย และเราก็ยึดโยงไปที่รัสเซียไซใหม่ รัสเซียเขาก็ไปยึดโยงกับยูเรเชียอาร์มีเนียเบลารุส คาซัคสถาน คีร์กีซสถาน 5 ประเทศรวมรัสเซียเขาเรียกว่าสหภาพเศรษฐกิจยูเรเชีย ถ้าเราโยงอย่างนี้ได้มูลค่าปริมาณทั้งสองข้างก็มหาศาลจะได้เพิ่มพูนปริมาณการค้าการลงทุน ขยายโอกาสสินค้าส่งออกของไทย สินค้าอาเซียนด้วยอะไรด้วย

ก็ทีไปเตรียมไว้นั้นรู้สึกว่าจะเป็นเรื่องของการลงนามหลายเรื่องด้วยกัน ก็เพิ่งได้ข้อยุติและเข้า ครม. ไปเรียบร้อยแล้ว มีการลงนามเอกสารความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชนรวมกัน 8 ฉบับ เรื่องด้านพลังงาน ด้านการเกษตร เรื่องด้านมาตรฐานสุขอนามัย เรื่องสินค้าประมง เรื่องการสนับสนุน SMEs ด้วยต้องพึ่งพาอาศัยกันแล้วก็ความสำคัญคือ ผมได้นำคณะนักธุรกิจไทยที่ประสงค์จะลงทุนในรัสเซียร่วมเดินทางไปด้วย เดินทางไปเองด้วย ในขบวนผมด้วย ก็เรียกว่าไปทำ Business Matching เอามาเจอกัน จะได้ที่เดียวรัฐบาลโอเค ลงนามเซ็นสัญญาแล้ว ทางฝ่ายเขาก็มีนักธุรกิจเข้ามาร่วมด้วย มาเป็นสักขีพยานหรือมาอยู่ในการประชุม แล้วก็แถลงกันออกไปว่า รัฐบาลว่าอย่างนี้ ภาคเอกชนเราและเขามาเจอกันเลย ก็จับคู่กันเลย กลับมาก็ทำได้เลย จะได้ไม่เสียเวลากลับไปกลับมาหลายเที่ยว วันนี้ก็น่าจะดีขึ้นนะ น่าจะดี พลังงาน อาหาร เทคโนโลยีสารสนเทศ

อีเล็กทรอนิกส์ พลาสติก อัญมณี เครื่องประดับ การค้าปลีก ต่างๆเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราต้องเพิ่ม เพิ่มมูลค่าเพิ่ม ตลาดให้เร็วที่สุด

พิธีกร: ท่านนายกรัฐมนตรีมีจิตใจมุ่งมั่นที่จะให้ประเทศก้าวหน้าไปนะคะ แต่ถ้ามัวแต่บิดเบือนอยู่เนี่ย ความก้าวหน้าก็จะไม่เกิดขึ้นนะคะ ท่านนายกรัฐมนตรีคะอีกประมาณ 2 เดือนกว่า วันที่ 7 สิงหาคมนี้คะ ประเทศไทยก็จะทำการลงประชามติรับหรือไม่รับร่างรัฐธรรมนูญแล้วนะคะ แล้วในขณะนี้ก็ยังมีความขัดแย้งเกิดขึ้นอยู่ ไม่ทราบที่ท่านนายกรัฐมนตรีมีความหวังโยะไรในเรื่องนี้บ้างไหมคะ

นายกรัฐมนตรี: วันนี้กำลังมีเรื่องเกี่ยวกับเรื่องกฎหมาย การจับกุม สิทธิมนุษยชนอะไรต่างๆที่ถูกบิดเบือนไปนะ ผมเอาเรื่องนี้มาก่อน ก่อนที่จะไปเรื่องประชามติ เรื่องของการที่จะใช้คำว่าละเมิดสิทธิมนุษยชนต้องดูว่าขั้นตอนตรงไหน ถ้าพูดถึงว่าตอนนี้สถานการณ์ไม่ค่อยปกติมากนัก การเข้าไปเพื่อจะให้เกิดการสืบสวน ก็ต้องเข้าไปหาตัวผู้กระทำความผิด หรือผู้ถูกกล่าวหา อันนี้อาจจะต้องใช้กฎหมายพิเศษ ไม่อย่างนั้นมันไปหมดนะ หนี หนีทุกครั้งหนีก่อนทุกครั้ง คือเข้าขอยกไปแล้ว ฉะนั้นก็ต้องใช้การดำเนินการ แต่ไม่ใช่ไปล็อกคอ ไปซ้อมเขาออกมา ไม่ใช่เลย ไปสวัสดิ์ครับ ทำความเคารพแล้วเชิญมาหน่อยนะครับ เขาก็มากันทุกคน พอมาเสร็จก็เข้าไปสู่กระบวนการสอบสวน อันนี้คือสิ่งที่แตกต่างจากปกติหนึ่ง เพราะเราใช้มาตรา 44 ในเฉพาะบางกรณีด้วยนะ ไม่ใช่ทุกเรื่อง ถ้าบางเรื่องก็เป็นการใช้กฎหมายปกติ จับกุมดำเนินคดีก็เหมือนคดีทั่วไปก็มีอยู่ทั้งคู่สองอย่าง เรื่องนี้มันไม่โยะ มาตรา 44 เฉพาะเรื่องที่เราประกาศไว้แล้วว่าอย่าทำเท่านั้นเอง

คราวนี้การละเมิดสิทธิมนุษยชนจะเริ่มตอนไหน ถ้าเราจับกุมเขาด้วยวิธีการละมุนละม่อม ไม่ไปใช้กำลัง ไม่ไปใช้อาวุธถ้าเขาไม่ใช้อาวุธโต้ตอบ ก็จับตรงนั้นแล้วนะ แล้วต่อไปก็จะมาดูสิว่าสิทธิมนุษยชนจะใช้การคุมตัวสอบสวน ซ้อมหรือเปล่า บังคับขู่เข็ญเขาหรือเปล่า ผมก็ให้ตรวจสอบก็ไม่มี จะเห็นได้ว่ามีกรถ่ายรูปรูป มีการถ่ายวิดีโอไว้หมด ในสถานที่ควบคุมทำไมไม่ดูตรงนั้นละ จะให้ดูก็ไม่ดูหรือดูแล้วก็ไม่สนใจ เขาถ่ายไว้หมดละครับ ตั้งแต่เอาไปวันแรกจนวันสุดท้ายเขาเก็บไว้หมด เพราะฉะนั้นใครที่มาละเมิดมากล่าวอ้างว่าถูกซ้อม ถูกขู่ ก็ระวังก็แล้วกัน วันหนักก็ผิดอีกละเพราะว่าพูดเท็จ ก็ไปเห็นนอนหลับกันสบายทุกคนใช้ไหม 1 วัน 2 วัน บางทีก็ไม่พูดอะไร นอน คือ ignore ไม่รู้ไม่ชี้ ก็กว่าจะได้คำตอบใช้ไหม เสร็จแล้วพอสอบสวนเสร็จจะอะไรเสร็จก็เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม

ถ้าเขาไม่ผิดสอบสวนแล้วไม่ใช่ เขาเข้าใจผิดเราก็ใช้นิติศาสตร์ไปด้วย แต่อย่าลืมนิติศาสตร์ด้วยใช้ไหม จะเห็นว่าให้อภัยกันหลายครั้ง ก็ผิดซ้ำๆเรื่องเดิม เจตนาอะไรก็รู้อยู่ เพราะฉะนั้นเราก็ต้องอดทน เจ้าหน้าที่ก็ต้องกอดทนกับเขามากเลยนะ เพราะทำอะไรก็โดนอยู่แล้วใช้ไหม แล้วยิ่งถ้าเขาไม่ได้ทำอย่างที่ว่า ยิ่งเสียใจนะ เจ้าหน้าที่เสียใจไม่ได้ทำอย่างที่ว่า แล้วถูกต่อว่าอะไรมาตลอดเวลาเพราะฉะนั้นผมก็เลยบอกว่า เจ้าหน้าที่ที่ต้องอดทนรับฟังเขาบ้างแล้วก็ชี้แจงทำความเข้าใจกับเขา บางครั้งการเรียกตัวมาไม่ได้เรียกมาทำอะไรเลยมาอธิบาย เรียกมาถามว่ามันเกิดอะไรขึ้น ทำไมต้องทำอย่างนี้ ถ้าดูแล้วเขาไม่ได้เจตนา หรือเจตนาดีก็เอาละ เราก็ปล่อยไปเถอะ แต่ถ้าเขายังมาด้วยเจตนาที่ต้องการให้จับ คือด้วยทางรัฐศาสตร์จับแล้วให้ปล่อย ก็อยากให้จับอีก ผมไม่เข้าใจนะ แต่ผมเข้าใจอย่างเดียวว่าเจตนาไม่ดี ให้เราจับไปเรื่อยๆแล้วก็โนนไปถึง (ให้มีภาพออกมา) ให้มีภาพออกมา ประชาชนทั้งประเทศก็ดูว่าทหารใจร้าย

วันนั้นก็เห็นอยู่อันนะผมก็คิดว่ามันเกินไบนะ คือเขาพยายามที่จะเอาตัวออกมาจากพื้นที่ชุมนุม ชุมชน ที่ประชาชนเยอะๆ แล้วก็เป็นผู้หญิงใช้ไหม แล้วประชาชนก็เริ่มด่าว่าไม่ชอบ มาทำให้เขารุ่นวายขายของไม่ได้ ไร่พวกไปประท้วงกันไม่กี่คนหรอก คนกลุ่มเดิม ปรากฏว่าพอตำรวจพาไปขึ้นรถตำรวจหญิง เขาเป็นผู้หญิง นั่งลงไปอย่างนั้น นั่งอยู่ อยู่ดีๆก็ปล่อยตัวลงท้องลงไป ให้เกิดภาพความรุนแรงกล้องก็ถ่ายกันพริบพริบ ๆ อันนี้มันล้มไปเอง (มีตำรวจไม่ได้ทำอะไรเลย) เขาก็บอกอย่าล้มๆอย่าแก้งๆ ผมก็ได้ยินอยู่นะทำไมแยกแยะกันไม่ออก ทำไมสื่อไม่ดูละ แล้วก็มาบอกว่าละเมิดสิทธิมนุษยชน ไปโน่นย้อนกลับไปตั้งแต่จับแต่แรก ก็จับตั้งแต่แรกเขาจับเพราะอะไร ก็ถ้าไม่ทำความผิดเขาจะไปจับได้ไหมเล่า ดีไม่ดีการจับตอนนี้นั้นก็ต้องมีทั้งสองอย่างก็คือ ถ้าเป็นคดีที่ประกาศไว้ด้วย ด้วยกฎหมายเดิม หรือทุกวันนี้ที่เขาใช้มาตรา 44 ที่ประกาศไว้แล้ว เป็นกฎหมายนะ ทุกอัน เรายังผ่อนผันเมตตาหลายครั้งเลย แล้วทำไมยังทำอย่างนี้อยู่ ทำให้เกิดภาพความรุนแรงทั้งที่เรายังไม่ได้อะไรเลย เขาแทบจะอุ้มขึ้นรถไปด้วยซ้ำไป นี่ก็ปล่อยตัวล้มแผลๆนะ บางทีก็ดูไม่สุภาพบ้าง นุ่งกระโปรง ซึ่งผมดูแล้วมันขัดแย้งนะ ใจผมก็เมตตาอะนะ อีจใจหนึ่งผมก็ไม่ชอบแบบนี้ผมเป็นทหารหรือใครชอบละ มีใครชอบไหม

ฝากว่าช่วยกันเคารพกฎหมายนะครับ ไม่ว่าจะกฎหมายอะไรก็ตาม กฎหมายมีไว้เพื่อให้เกิดความเท่าเทียม ไว้ให้บ้านเมืองสงบสุขก็มีแค่นั้น มีกฎหมายที่ไหนที่เขียนไว้รังแกคน อย่างเช่นวันนี้ก็ถูกกล่าวอ้างว่าในห้วงการทำประชามติรัฐบาลก็เริ่มใช้กฎหมายมากขึ้น เพื่อจะบังคับคนให้เลือกตั้งให้ผ่านรัฐธรรมนูญอะไรทำนองนี้ จะไปใช้ได้อย่างไร วันนี้ทำได้แต่เพียงว่าถ้าทุกคนมีเจตนาบริสุทธิ์ไปชี้แจงทำความเข้าใจว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีตรงไหนที่แตกต่างบ้าง แต่ต่างอย่างไร เหตุผลเพราะอะไร จบแล้ว แค่นี้ ไม่ใช่ว่าดีหรือไม่ดี ถ้าดีไม่ดีก็ประชาชนเป็นคนเลือกเอง ฟังแล้วก็คิดแล้วก็ไปตัดสินใจเองว่าดีหรือไม่ ผมไม่ได้ห้ามแบบนี้ แต่ถ้าไปรวมกลุ่มแล้วมารณรงค์รับไม่รับ ใช้ที่ไหน ถ้าณรงค์อย่างนี้ก็แสดงว่าพี่น้องเขาไม่ได้คิดเองสิ ประชามติเป็นสิทธิส่วนบุคคลส่วนตัวนะ ชี้แนะไม่ได้นะ ไม่ใช่ไปเลือกตั้ง เลือกเบอร์ 3 เบอร์ 4 รณรงค์กันนะ คินหมาหอนบ้างอะไรบ้าง ผมก็เป็นห่วงอยู่ (นี่เป็นการชี้แนะไม่ได้) ชี้แนะไม่ได้ รัฐบาลก็ชี้แนะไม่ได้ ทหารก็ชี้แนะไม่ได้ คสช.ก็ชี้แนะไม่ได้ ก็ได้แต่เพียงบอก ว่า รัฐธรรมนูญเขาเขียนไว้ว่าอะไร แต่ละมาตรา เป็นวรรคๆ วรรคไหนที่มันดูแปลกๆหน่อยเปลี่ยนไปจากอันเก่าบ้าง ชี้แจงแค่นั้นเอง ความมุ่งหมายคืออะไร ไม่ได้บอกว่าดีหรือไม่ดีสั่งห้ามหมดนะไม่ได้ ผมเป็นห่วงเรื่องการทำประชามติ ถ้าทุกคนตัดสินใจด้วยตัวเอง ก็อาจจะได้อะไรมา จะผ่านหรือไม่ผ่านผมไม่รู้ละ ผมไม่ได้คาดหวังอะไรตรงนั้น คาดหวังให้ประชาชนคิดเป็นแล้วตัดสินใจด้วยตัวเอง โดยไม่ต้องมีการชี้แนะ

แต่สิ่งที่ควรต้องระมัดระวังก็ต้องมีคนที่จะทำให้เกิดความวุ่นวายเกิดขึ้นแล้วก็ทำให้เราต้องบังคับใช้กฎหมาย แล้วก็ลามบานปลายไปนู่นนี่ ผมคิดว่าประชาชนต้องร่วมมือกันอย่าให้เกิดขึ้นอีก ถ้าประชาชนไปเข้าข้างใครก็จะตีกันเหมือนเดิม แล้วการทำประชามติก็จะมีปัญหาแล้วก็กลับมาว่ารัฐบาลไม่ดี มันเกี่ยวกันไหมตรงนี้ ใช่ไหมละ คิด คิดให้ดี ตอนนี่ก็เป็นว่า เราไปใช้กฎหมายจับคนมาเพื่อต้องการชี้ให้ทุกคน ผู้เห็นต่างไปลงประชามติให้ผ่านมันจะกระทำได้อย่างไร กฎหมายเขาเขียนไว้ถ้าทำผิดตอนไหนก็โดนจับตอนนั้นและทำไมถึงมาเกิดตอนนี่ ก็มีเจตนาทำให้มันเกิด มีคนเจตนาไม่บริสุทธิ์ทำให้มันเกิดเพื่อที่จะให้เกิดการจับกุมแล้วให้มองภาพว่า รัฐบาลบังคับให้ผ่านประชามติ มันคนละเรื่อง คิดงายๆอย่างที่ผมคิดนะ ค่อยๆคิดนะฟังผมพูดเร็วไปหน่อย ค่อยๆฟังแล้วจะเชื่อใครก็ตามใจ แล้วแต่ท่านจะผ่านไม่ผ่านก็เรื่องของท่าน

พิธีกร: ก็เป็นสิทธิของพี่น้องประชาชนนะคะ ที่จะใช้ความคิดของตัวเองในการไปลงประชามติแล้วก็รัฐธรรมนูญที่มันก็ไปศึกษากันให้ดีให้ถี่ถ้วนนะคะ

นายกรัฐมนตรี: สิ่งหนึ่งที่ผมเป็นกังวลอีกอันก็คือการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ไม่ว่าจะใครก็แล้วแต่ ตำรวจ คสช. หรือ กต. อะไรต่างๆเหล่านี้ ผมถามว่าทั้งหมดก็ต้องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมอยู่แล้ว ใช่ไหม ไปเข้าศาล แล้วถ้าเกิดจับเขามาแล้ว ไปขึ้นศาล แล้วศาลพิจารณาแล้วไม่ผิด แล้วสรุปว่าจะเชื่อใครละคราวนี้ จะไปตีกันต่อหรือเปล่าละ กับ กต. กับ ศาล ใช่ไหม ผมคิดไม่ออกเหมือนกันว่าจะทำอย่างไร ต้องมีกลไกอะไรสักอย่างไหมผมไม่รู้ คือหลายคนก็บอกว่าเป็นหน้าที่ กต. ที่นี้ผมก็สบายใจ ผมไม่ยุ่งไม่เกี่ยวอยู่แล้ว หน้าที่ของผมคือรักษาความสงบอย่างเดียว ฉะนั้น กต. ก็ต้องเป็นคนชี้ว่า มันผิดหรือมันถูกใช่ไหม เขาก็ต้องไปแจ้งความ แล้วที่นี้แจ้งความขึ้นไป กต. บอกว่าผิด พอขึ้นศาลแล้วมันถูกแล้วทำอย่างไรละ จะเชื่อใครละ ก็ถามตัวเองดูแล้วกันจะทำอย่างไร เพราะฉะนั้นก็ตัดสินใจด้วยตัวเองนะดีที่สุด อย่าไปฟังใครเขา ถ้าคิดว่ามันดีก็ว่าดี มันจะทำให้ดีขึ้นหรือเปล่าหรือจะทำให้มันแย่ลงก็ไปคิดเอาเอง แล้วใครได้ประโยชน์เสียประโยชน์ไปดูเอาเอง ไม่ใช่ผม ไม่ใช่ใครทั้งนั้น ก็ประชาชนทั้งนั้นที่เป็นคนได้ใช่ไหม

พิธีกร: ท่านนายกรัฐมนตรีคะ ช่วงนี้เป็นช่วงสุดท้ายของรายการแล้วนะคะ ท่านนายกรัฐมนตรีมีอะไรที่อยากจะฝากถึงพี่น้องประชาชนบ้างคะที่ช่วยกันทำให้สังคมไทยของเราอยู่อย่างนะคะ

นายกรัฐมนตรี: คือก็ฝากอันหนึ่งนะ ฝากว่าทำอย่างไรผมถึงจะพูดน้อยลง เพราะผมก็พูดมากทุกทีก็เหนื่อยด้วย เหนื่อย คนฟังก็เบื่อ แต่ผมก็จำเป็นต้องพูดเข้าไปเข้ามาอยู่อย่างนี้และมันก็ไม่จบสิ้นสักทีเพราะยังไม่สำเร็จและหลายอย่างก็กลับไปเท่า หลายอย่างมันก็ยังปิดเบือนอยู่เหมือนเดิม ถ้าอยากให้ผมพูดลดลงหรือ รบกวนเวลาดูทีวีดูละครลดลงหรือ ก็ช่วยผมสิ ช่วยผมทำงานจะได้ไม่ต้องมาพูดเยอะ พูดเยอะเพื่อสร้างความเข้าใจ เขาก็ไม่เข้าใจ มันก็ทำกันอยู่แบบนี้ ผมก็ต้องพูด ก็ช่วยๆผมบ้างนะ อย่างน้อยก็ช่วยผมรักษาสุขภาพผมหน่อย ผมดูแลท่านอยู่แล้ว แต่ผมก็ทำสุดชีวิตอยู่แล้วนะ

ฉะนั้นเป็นห่วงอยู่อย่างหนึ่งว่า คนบางคนเกิดมาเพื่อพูดแล้วไม่ต้องทำผมพูดแล้วผมทำ บางคนเกิดมาพูดอย่างเดียว ไม่เคยทำไม่เคยสำเร็จ แต่พูดหลักการวิชาการ รู้หมด แต่วิธีทำไม่รู้ ทำไม่เป็น ไม่สนใจอย่างอื่นกฎหมายเขาว่าอย่างไร กระบวนการบริหารราชการ การทำงานของราชการเขาเป็นอย่างไรไม่รู้เรื่องเลย แต่จะเอาอย่างนี้มันทำได้ไหมละ กฎหมายเขามีก็ฉบับไม่รู้เรื่อง ก็จะพูดให้ตัวเองดูดี ผมไม่รู้อะไรจะพูดไปเพื่ออะไรเหมือนกันแล้วบางคนพูดไปไม่รู้รัฐบาลแล้ว ประเทศเสียหายไปเท่าไรแล้วยังพูดอยู่อีก ไม่รับผิดชอบ แต่มีคนฟังอยู่นะ ต้องเลิกฟังกันบ้างสินะ ไปหาดูว่าใครทำให้ประเทศชาติเสียหายบ้าง ใครที่ทำให้ประเทศชาติเกิดความขัดแย้งบ้าง อย่าไปฟังเขาก็แค่นั้น อย่าไปร่วมกับเขา สื่อก็อย่าไปถ่ายรูปเขา มา อย่าไปขยายความให้คนที่ทำความผิด คนที่มีคดีความก็แค่นั้น มันก็สงบแล้วใช่ไหม

อีกประการหนึ่งก็ใกล้ถึงวันวิสาขบูชาด้วย ก็ต้องเตรียมตัวเรื่องการทำบุญทำทาน เข้าวัดฟังธรรม ฟังเทศน์อะไรก็แล้วแต่ ตามความศรัทธาของแต่ละคน เพราะเราก็ทุกศาสนาสอนให้คนเป็นคนดี อันที่สอง ปีนี้ก็เป็นปีที่พระองค์ทรงครองราชย์ครบรอบ 70 ปี สมเด็จพระนางเจ้าฯ ครบรอบ 84 พรรษา ทำความดีให้เป็นสองเท่าได้ไหม เป็นดับเบิ้ลได้ไหม สองเท่า ทำเท่าเดียวอาจจะไม่พอนะ สองเท่า สามเท่า สี่เท่าไป ทุกคนช่วยกันทำ 60

กว่าล้านคน ช่วยกันทำคนละอย่าง เดิมทำได้คนละอย่าง ทุกวันนี้ทำคนละ 5 อย่างได้ไหม เพื่อตัวเองสัก 2 อย่าง เพื่อคนอื่นอีกสักอย่าง เพื่อประเทศชาติอีกสัก 2 อย่าง 5 อย่าง ประเทศไปได้แน่นอน

ส่วนในเรื่องของการเผื่อแผ่คนอื่นก็คือนอกจากในเรื่องของการทำบุญกับพระกับวัดแล้วก็คือเรื่องของการทำทาน คือการดูแลคนอื่นที่เขาลำบากยากเข็ญ ก็ช่วยกัน **รวมจิตศรัทธารวมกันบริจาคเงินในการสมทบทุนกัน ก่อสร้างอาคารนวมินทร์บพิตร 84 พรรษา โรงพยาบาลศิริราช อันนี้ก็ตามสมัครใจครับ** มีมากก็ทำมาก มีน้อยก็ทำน้อย ตามโครงการที่เราเคยเริ่มไว้ก็คือ “ทำดีได้ ด้วยปลายนิ้ว” ก็คือการบริจาคเงินผ่านมือถือ โทรออก 1 ครั้ง เป็นเงินบริจาค 100 บาท รายละเอียดจะอยู่ตามหน้าจอมันเยอะ ยาว แล้วเดี๋ยวไปติดตามดูแล้วกัน ตามสื่อ แล้วก็ในตัววิ่งต่างๆทุกช่อง ผมให้ออกตลอดไปนะครับ วันนี้คงมีเท่านั้น

พิธีกร: ขอกราบขอบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรีนะคะ สำหรับคืนนี้ค่ะคุณผู้ชมคะในสัปดาห์นี้ ท่านนายกรัฐมนตรีได้พูดคุยทำความเข้าใจกับพี่น้องประชาชนในหลายเรื่องค่ะ แล้วก็หวังว่าพี่น้องประชาชนจะได้รับประโยชน์จากสิ่งที่นายกรัฐมนตรีพูดในวันนี้ค่ะ แล้วก็ช่วยกันทำสังคมของประเทศเราให้น่าอยู่ขึ้น เพื่อประเทศไทยของเราจะได้ก้าวไปข้างหน้าอย่าง มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน สำหรับในวันนี้ นายกรัฐมนตรีและดิฉันขอลาไปก่อน พบกันใหม่ในสัปดาห์หน้า สวัสดีค่ะ